

Bayan Begonvil

Yaprak Öz

Yarasa kollu, kayık yakalı, baseni aynı kumaştan sarkık kemerle çevrili, eteği plise, beyaz poplin elbise

Bendeniz Yıldız Alatan. Usta bir terzi, dördörtlük bir ev kadımıyım. Zonguldak'ta yaşıyorum ve Ereğli Kömür İşletmeleri Kozlu Ocağı başmühendislerinden Ziya Alatan'ın eşiyim. Aynı zamanda fahri detektifim ve maceralarımı yazıyorum. Bugüne dek üç maceramı yazıya döktüm. Şimdi sıra dördüncüsünde: 1987 yazında başımdan geçen son maceramı, siz gelecekteki okurlarıma sunmaktan şeref duyarım.

Bu macera bir yolculukla başladı. 1987 senesinde Türkiye'nin pek çok şehri gibi Zonguldak'ı da son derece olumsuz etkileyen o müthiş kışın ardından, işi dolayısıyla artık Atina'da yaşayan kızımız Berrin'in de ısrarıyla, uzun bir Yunanistan tatili yapmaya karar verdik. Oturduğumuz Kılıç Mahallesi'nin en tepesinde olan evimizin önünde biriken, boyumuz kadar karın yoğunluğunu tecrübe ettikten sonra bu fikir ziyadesiyle hoşumuza gitmişti. Esasında önceki yaz da böyle bir fikrimiz vardı ama Yunanistan'da yazlık ev kiralayacak ve bütün sezon kalacak kadar parayı denkleştirememiştik. 1987'deyse hem Berrin hem de Ziya ile ben bir kenarda epey biriktirmeyi becerdik. Bilhassa ben, Zonguldak çapında terziliğimin fazlasıyla nam salmasının meyvelerini yedim, bolca para kazandım.

İnsanlar şöhretten çok etkileniyor; 1979 senesinde iki, 1984'te ve 1986'da da birer cinayet çözmemin ve sadece yerel gazetelere değil, ülke çapındaki gazetelere de çıkmamın ardından Zonguldaklı hanımlar, bazen eşlerini ve çocuklarını da getirerek evime akın etti. Dolayısıyla, ayıptır söylemesi, su gibi para kazandım. Böylece, üç aylık Yunanistan tatilimizi rahatça yapabilecek vaziyete geldik.

Annesi, Atina'daki işine başladığından beri bizimle yaşayan ve TED Zonguldak Koleji'nde okuyan torunumuz Berrak'ın lise ikinci sınıfı bitirmesinin hemen ardından, Ziya, ben, cici kızımız ile gencecik, tatlı arkadaşlarımız Yağmur ve Yakup'la otobüse binerek İstanbul'a doğru yola çıktık. Sevgili okurlarım, önceki maceramdan hatırlayacağınız üzere, Yağmur ile Yakup birbirlerine âşık olmuş ve evlenmeye karar vermişlerdi. 1986 yazında Deniz Kulübü'nde yapılan muhteşem bir düğünle dünya evine girdiler. O çatlak patlak, pek bir cimcime Yağmur hâlâ aynı olsa da, deli dolu hâlleri hafifçe duruldu. Bu cici yeni evliler Kapuz'da, Zonguldak'ın dillere destan falez manzarasına bakan bir apartmanın en üst katında oturuyor ve Yağmur her hafta sonu Deniz Kulübü'nde, Ertan Güney ve İhsan Sözen orkestrasıyla sahne alarak şarkı söylüyor. Yakup da babasının Soğuksu'daki kitabevinde çalışmaya devam ediyor. Onlar da Yunanistan'da bir yaz tatili planladığımızı öğrenince hemen gelmek istediler ve işte nihayet hep beraber yola çıkmıştık.

İstanbul'a vardıktan sonra akşam uçağıyla Atina'ya geldik. O geceyi Berrin'in apartman dairesinde geçirdik. Ertesi sabah erkenden, ortaklaşa kiraladığımız Walkswagen minibüse doluşarak Berrin'in bulduğu, Tolo adındaki yazlık tatil köyüne, yine ortaklaşa tutulan eski Rum evine, yani yazlık evimize ulaşmak üzere yola koyulduk. Vosvos minibüsümüz güneş renginde, sapsarıydı ve teybinde Berrak ile Yağmur'un tatil için hususi olarak doldurduğu karışık kaset vardı. Ben bu satırları yazarken aklıma takılan ve kafamın içindeki teypte çalıp duran *Voyage Voyage* şarkısı, yani "yolculuk" ezgisi manalı bir şekilde ilk başta olmak üzere, tüm şarkılar muhteşemdi. Şimdi o karışık kasetteki şarkıları sizlerle paylaşmamak olmaz, gelecekteki sevgili okurlarım:

A yüzü:

1. *Voyage Voyage* - Desireless
2. *I Wanna Dance With Somebody* - Whitney Houston
3. *Looking For a New Love* - Jody Watley
4. *I Think We're Alone Now* - Tiffany
5. *You Keep Me Hangin' On* - Kim Wilde

B yüzü:

1. *Showing Out* - Mel & Kim
2. *Don't Leave Me This Way* - The Communards
3. *Dance With Me* - Alphaville
4. *Venus* - Bananarama
5. *Irresistible* - Stephanie

İşte bu harika tatil kasedimiz ve Berrin'in şoförlüğü eşliğinde, Atina'nın batısından doğru ilerleyerek Mora Yarımadası boyunca yol aldık, Korinth Boğazı'nı geçtikten sonra, ikinci saatlerinde, haziran, temmuz ve ağustos aylarını geçireceğimiz o küçük yazlık yere, Tolo'ya vardık. Yol boyunca üzerimde, kendime yolculuk için hususi olarak diktiğim beyaz poplin elbise vardı. Yarasa kolları dirseklerime uzanan, kayık yakalı, 1986'da başlayıp 1987'de zirve yapmış, "basenden sonra bollaşan etek" modasına uygun yeni elbisem biraz genç işiydi esasında. Fakat ben kendimi hiç de elli sekiz yaşında hissetmiyordum; yirmi sekiz yaşında gibi hissediyordum desem yeridir, çünkü o kış, hayatımda müthiş bir yenilik olmuştu: Sigarayı bırakmıştım! Evet, bunu nihayet başarmıştım. Kışın o korkunç soğuklarda durmadan grip olup ciğerlerim sökülüyormuş gibi öksürük krizlerine kapılınca korkmuş, bırakıvermiştim sigara illetini. İlk başlarda zorlansam ve arada bir, çok özlesem de, hayatımdan memnundum. Üstelik otuz yaş gençleşmiş hissediyordum. Bu yüzden o beyaz elbiseyi pek yakıştırmıştım kendime.

Koyu pembe begonvillerle sarılı rengârenk evlerin dizildiği daracık sokakları, köşebaşlarında deniz mavisine boyalı tahta sandalye ve masalarla süslü kahvehaneleri olan o tatlı yere, Tolo'ya varmıştık nihayet. Yaz tatilimiz başlıyordu.

Henüz haberim yoktu ama yeni maceram da...